

Teroristický štát Izrael plánuje zahájiť veľkú vojnu už v júli! Tak je dohodnuté Washingtonom, celý svet je proti!

- CZ24 News | 2. června 2020

Bibi Netanjahu ako Gavrilo Princp našej doby

25.mája Benjamin (Bibi) Netanjahu, ktorý sa znova stal izraelským premiérom za stranu Jednota (Likud), na stretnutí svojej frakcie oznámil, že 1. júla tohto roka má v úmysle pristúpiť k anexii tej časti Palestínskeho západného brehu Jordánu (ZBRJ), ktorá mu bola prisľúbená v rámci „obchodu storočia“, ktorý navrhol prezident USA Donald Trump. Predpokladá sa, že posledný krok v tejto veci urobil minister zahraničných vecí USA M. Pompeo, ktorý 13. mája uskutočnil „záhadnú“ návštevu Izraela.

Bývalý vodca izraelskej opozície (Kahol-Lavan), Benny Gantz, ktorý vstúpil do vlády ako minister obrany, s týmto zámerom plne súhlasí.

Vzhľadom na to, že ani Palestínčania, ani žiadna iná krajina v oblasti s „obchodom“ s Trumpom dôrazne nesúhlasia, stáva sa reťaz udalostí, ktoré vedú k rozsiahlemu konfliktu, prakticky nevyhnutnou. Skutočnosť, že svet prežil vážny hospodársky pokles, izraelské vedenie nepovažuje za prekážku, ale slôr za „okno k príležitostí“.

Miestni súperia sú oslabení a svetové mocnosti sa buď podieľajú na riešení iných problémov, alebo, podobne ako Spojené štáty, podporujú plány Netanjahua. Podľa izraelského predsedu vlády sa „okno“ môže časom zatvoriť. Netanjahua podnecujú aj osobné záujmy. Izraelský najvyšší súd 24. mája znovu naplánoval (na 19. júla) začatie súdneho konania v obvineniach predsedu vlády z dôvodu podvodu, úplatkárstva a straty dôvery. Ak predtým dôjde k obrovskému „škandálu“, termín sa znova odloží a tam – víťazov nesúdia.

V určitom zmysle je B. Netanjahu prirovnávaný k notoricky známemu Gavrilovi Principovi, ktorý 28. júna 1914 (blízko dátumu, ktorý naznačil izraelský premiér 1. júla), po atentáte na arcivojvodu Františka Ferdinanda v Sarajeve, zapríčinil rozpútanie prvej svetovej vojny. G. Principa znepokojoval osud malého územia, jeho rodnej Bosny; Netanjahu pred sebou vidí ešte menšie kúsky územia ZBRJ. Zdá sa, že to, čo sa stane so zvyškom sveta vtedy nezaujímalo prvého a neznepokojuje teraz ani druhého.

Sebadôvera Netanjahua pramení z toho, že jeho činy zodpovedajú záujmom Bieleho domu. Experti odhadujú, ako USA vyjdú z globálnej vírusovo- hospodárskej krízy. Mnohí sa po skúsenostiach z histórie obávajú, že s cieľom zrušiť existujúce dlhy a odstrániť finančné bubliny, ako aj stimulovať novú fázu oživenia, môžu Spojené štáty opäť začať veľkú vojnu. Niektorí politici, vrátane tých v Amerike, nevidia iný spôsob ako si udržať svoje globálne vedúce postavenie. Jedinou otázkou je načasovanie a smer hlavného úderu.

Hoci Washington vo všetkých doktrínálnych dokumentoch definuje Čínu a Rusko ako hlavných protivníkov, je nepravdepodobné, že sa teraz alebo v dohľadnej budúcnosti uchýli k horúcim formám vojny proti týmto jadrovým mocnostiam. Straty z takejto kolízie pre USA môžu výrazne prekročiť všetky predstaviteľné výhody.

A nie je ani v tradíciách americkej *strategickej kultúry* zaútočiť na niekoho, kto sa môže postaviť na dôrazný odpor. Tlak na Peking a Moskvu zo strany Spojených štátov bude zrejme naďalej prevažne v podobe sankcií hospodárskeho charakteru, hoci to im nijak neumožní vyriešiť problém prekonania krízy, dokonca skôr skomplikuje jej vyriešenie.

Medzi Čínou a Ruskom však leží rozsiahla oblasť tzv. Veľkého Stredného východu s centrom v Iráne a Sýrii, kde sa sústreďujú hmatateľné americké záujmy. Útočiť tu bez toho, aby to vyvolalo znepokojujúcu a nebezpečnú reakciu Moskvy a Pekingu, je pre Spojené štáty oveľa lákavejšie. Washington tu môže vyriešiť niekoľko strategických úloh.

Po prvé, z priestorového hľadiska to bude dostatočne veľká vojna na reštartovanie amerického vojensko-priemyselného komplexu pod zámienkou „vybudovania dodatočného štítu“ na zabránenie „možného zasahovania“ Ruska a Číny. Po druhé, obe tieto sily stratia spojencov v oblasti, stratia zdroje zásob (najmä Čína) a ich prestíž vo svete sa oslabí.

Možný je aj scenár, v ktorom sa Washington vzdá svojich dlhov voči Moskve a Pekingu z dôvodu „ich podpory Teheránu a Damašku“. Po tretie, obnoví a posilní sa kontrola USA nad celou oblasťou Stredného východu a jeho zdrojovou základňou. Saudská Arábia sa neodváža „hrať“ na to, aby znížila ceny americkej bridlicovej ropy. Pozícia kľúčového spojenca USA – Izraela, bude silnejšia ako kedykoľvek predtým.

Voľba Iránu a Sýrie ako bezprostredných amerických cieľov je determinovaná množstvom okolností. Oba tieto štáty boli na Západe demonizované rokmi propagandy. Majú ťažké vzťahy so susedmi, najmä s najdôležitejšími z nich – Tureckom a Saudskou Arábiou. V dôsledku epidémie koronavírusov a všeobecnej krízy sú oslabené aj Damašek a Teherán. Vyvolávať nepokoje v týchto krajinách a prezentovať ich ako „ľudové protesty proti zhnitým režimom“ a potom pristáť na „ochranu slobody“ nie je tak náročnou úlohou.

O príprave operácie proti Sýrii svedčí dezinformačná kampaň, ktorá sa začala v desiatkach publikácií pod heslom „Moskva sa rozhodla opustiť Assada“. Takéto kampane často predchádzajú vzniku nepriateľstva.

Povedzme, že všetko bolo už predtým dohodnuté a Assada nikto nechráni. Trumpom oznámené odstúpenie od režimu „otvoreného neba“, ktoré môže naznačovať túžbu utajiť veľké pohyby vojakov a úmysel vykonať prvý jadrový test od roku 1992, je tiež alarmujúce a možno má za cieľ zastrašiť každého, kto by mohol zasiahnuť do budúceho konfliktu.

Podľa údajov izraelských expertov, USA nedávno „konsolidovali“ a výrazne posilnili svoje jednotky v Iraku, ktoré sú vybavené delostreleckými a protiraketovými systémami vrátane striel Patriot. Nie je vylúčené, že hovoríme o priamej príprave na vojnu.

Nemenej dôležité, ako „predať“ túto vojnu americkej verejnej mienke, je prepašovať ju do Kongresu, ktorý nie je naklonený napísať Donaldovi Trumpovi carte blanche na takéto dobrodružstvá. A tu má súčasná administratíva právo počítať s pomocou Netanjahua. Strata podpory silnej židovskej lobby pred novembrovými prezidentskými voľbami nejde po ruke ani pre amerických demokratov.

Ak vojna nebude predstavovaná ako rozmar amerického prezidenta, ale ako reakcia na „útočné akcie“ Teheránu a Damašku, ktorí po izraelskej anexii ZBRI nezostanú neaktívni, bude ľahšie získať súhlas od kongresmanov.

Podľa skúseností z predchádzajúcich konfliktov v regióne môže byť sled udalostí približne nasledovný. 1. júla anexia – samorozpustenie všetkých štruktúr palestínskej administratívy – intifáda Palestínčanov – protesty a demonštrácie sily v celej oblasti, najmä v Sýrii a Iráne, – početné cielené

úderu izraelských vzdušných síl s nepostačujúcim objasnením v tlači – odvetné útoky Sýrie a Iránu s ich rozsiahlou demonštráciou svetovej verejnosti – Spojené štáty vystupujú na obranu Izraela „vystaveného agresii“ – výzva na podporu kongresom – získanie podpory.

Správanie sa Teheránu je absolútne prepočítané. 22. mája – na „Deň Quds“ (Jeruzalemský deň), najvyšší vodca Iránu Chomejní, odvolávajúc sa na izraelské plány na anexiu, povedal: *„Sionistický režim neprežije a bude zničený!“* Táto veta znie rituálne, ale za daných okolností to môže stačiť ako zámienka na uskutočnenie „preventívneho úderu“.

Do týchto výpočtov môžu samozrejme zasiahnuť aj iné sily. Napríklad kríza v Spojených štátoch sa do júla môže ukázať oveľa závažnejšia ako je teraz a Amerika nebude pripravená na veľkú vojnu. Potom ostane Netanjahu so svojimi plánmi sám a zo všetkých strán kritizovaný.

Dokonca aj výhra by mohla byť pre Izrael Pyrrhovým víťazstvom. Podľa miestnych analytikov kolaps všetkých základov palestínskej štátnosti prenesie problém palestínskej otázky na izraelskú vládu. Židovský charakter krajiny sa bude postupne strácať, jeho strategické postavenie sa bude zhoršovať.

Akékoľvek pokusy o „separátny“ únik z krízy na úkor druhých a na krvi iných situáciu nenapravia. Budú ju iba zhoršovať.

Komentár Dmitrija Minina (Fond strategickej kultúry)